

KUKURUC IN CURUKUK

v pogovoru s pedagoginjo, pisateljico in novinarko

Kukuruc: Pozdravljeni! Veseli me, da se srečava tukaj v Ljubljani, v mestu, ki vam je mnogokrat služilo kot prizorišče vaših pravljic.

Res je. Tem in motivov v mojih zgodbah je veliko in so zelo različni. Snov za svoja dela pa sem zajemala iz doživljajskega sveta sodobnega mestnega otroka.

Curukuk: Razumem. Potemtakem imajo literarni znanstveniki prav, ko pravijo, da ste oblikovali tip sodobne mestne pravljice.

V svojih pravljicah sem vedno pripovedovala o vsakdanjih stvareh, ki gredo običajno neopazno mimo nas. Hotela sem pokazati, da so tudi neznatne stvari pomembne v otrokovem doživljanju sveta in zato vredne pravljичne upodobitve.

Kukuruc: Ali poznate naslednje stavke: „Neko jutro pa, ko so že v vseh hišah v Mali vasi kuhali zajtrk, je Janezek zaman iskal svoje copate. ‚Mama, kje so moji copati?‘ je vprašal. ‚Če jih nisi zvečer pospravil, ti jih je odnesla muca,‘ je odgovorila mama.«

Seveda. To je iz Muce Copatarice. Je ena najbolj znanih in priljubljenih med mojimi pravljicami. Večkrat se mi je zgodilo, da so mi otroci rekli kar Muca Copatarica.

Curukuk: Muca Copatarica je literarni lik, ki spremlja že nekaj generacij otrok, a ne?

Tako je. Prvič sem pravljico objavila leta 1957, nekoliko kasne-

je pa še enkrat, s takimi ilustracijami Ančke Gošnik Godec, kot jih otroci poznajo še danes. Pravljica je medtem izšla že v petnajstih ponatisih.

Kukuruc: V svojih knjigah mnogokrat izražate ljubezen do živali, potrebo otrok po igri in prostoru za igro, prepletata se resničnost in fantastika.

Domišljija in fantastika ustvarjata pravljичno ozračje. Velik vpliv pri pisanju je imelo pri meni materinstvo. Glavni junakinji zgodb sta hčerki Jelka in Anka ter sosedovi otroci. Kasneje so junaki tudi moji vnuki.

Curukuk: : Obstaja primer, da je ena vaših hčerk glavna junakinja pravljice?

Starejša hčerka Jelka je navdihnila pravljico „Moj dežnik je lahko balon“. Imela je navado, da je vedno zaprla oči, ko jo je kdo karal, njeni najljubši igrači pa sta bili dežnik in žoga. Tako je nastala pravljica o deklici, ki izgubi žogo ter s pomočjo dežnika odleti v svoj svet, kjer je nihče ne ošteva.

Kukuruc: Ste ena reprezentativnih zastopnic slovenske mladinske književnosti. Kako to, da ste se sploh odločili pisati za otroke?

Nisem pisala za otroke, pisala sem otrokom in se tako z njimi pogovarjala.

Curukuk: Hvala za pogovor. Gotovo tudi bralci Mladega roda poznajo Muco Copatarico in pisateljico, ki ji je vdahnila literarno življenje.

REŠITEV: _____